

Vergaderjaar 2019–2020

35 549

Wijziging van de Tijdelijke wet COVID-19 Justitie en Veiligheid in verband met het verlengen van de geldingsduur van de voorzieningen in de artikelen 33 en 34 van die wet

Nr. 3 HERDRUK¹

MEMORIE VAN TOELICHTING

Dit wetsvoorstel heeft tot doel om het tijdelijk karakter te verlengen van twee voorzieningen die in de artikelen 33 en 34 van de Tijdelijke wet COVID-19 Justitie en Veiligheid (hierna aangeduid als: de Tijdelijke wet) zijn opgenomen.

Artikel 33 maakt het mogelijk om in aanvulling op de regeling van artikel 151e, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering in plaats van bloed slijmvlies of sputum van een verdachte of een derde af te nemen voor de uitvoering van een onderzoek dat dient om vast te stellen of de verdachte of derde drager is van COVID-19. Dat onderzoek kan worden verricht in geval van een misdrijf waarbij uit aanwijzingen blijkt dat de verdachte het slachtoffer van dat misdrijf kan hebben besmet of dat de verdachte het slachtoffer met behulp van het celmateriaal van een derde heeft besmet door dit celmateriaal door een misdrijf op het slachtoffer over te brengen.

Artikel 34 voorziet erin uitdrukkelijk vast te leggen dat de overgang van de bevoegdheden van de burgemeester naar de voorzitter van de veiligheidsregio als bedoeld in artikel 39, eerste lid, van de Wet veiligheidsregio's ook de in artikel 125 van de Gemeentewet neergelegde bevoegdheid omvat tot oplegging van een last onder bestuursdwang en de bevoegdheid tot oplegging van een last onder dwangsom, bedoeld in artikel 5:32, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Deze artikelen hebben gemeen dat zij ingevolge artikel 35, zesde lid, onder b respectievelijk onder c, van de Tijdelijke wet op 1 september 2020 vervallen, tenzij voor deze datum een wetsvoorstel bij de Tweede Kamer is ingediend, waarin het onderwerp van deze artikelen wordt geregeld. Bij het tot stand brengen van die wet was de gedachte dat de in de artikelen 33 en 34 opgenomen tijdelijke voorzieningen zouden worden omgezet in een permanente regeling. Bij nader inzien is ervoor gekozen om dit nu nog niet te doen, maar eerst te regelen dat de tijdelijkheid van die voorzieningen verlengd kan worden, en op een later moment, in samenhang met de andere tijdelijke regelingen die in het kader van de

¹ I.v.m. correctie in het opschrift.

coronacrisis zijn en worden getroffen, te bezien of en hoe zij een permanent karakter dienen te krijgen.

Daarom wordt voorgesteld artikel 35, zevende lid, van de Tijdelijke wet te laten vervallen en de onderdelen b en c van artikel 35, zesde lid, te vervangen door een nieuw onderdeel b dat materieel regelt dat de in artikel 35, derde lid, neergelegde systematiek van verlenging van de geldingsduur van de Tijdelijke wet ook van toepassing is op de artikelen 33 en 34 van die wet. Dat betekent dat de artikelen 33 en 34 met ingang van de eerste dag van de derde kalendermaand na inwerking-treding van de Wet tot wijziging van de Tijdelijke wet COVID-19 Justitie en Veiligheid in verband met het verlengen van de geldingsduur van de voorzieningen in de artikelen 33 en 34 van die wet vervallen en als daartoe noodzaak bestaat, de geldingsduur van die twee artikelen overeenkomstig artikel 35, derde lid, bij koninklijk besluit telkens voor een periode van twee maanden kan worden verlengd. Om die reden wordt in het aangepaste artikel 35, zesde lid, onder b, voorgesteld ook een periode van twee maanden aan te houden tussen de inwerkingtreding van de onderhavige wijzigingswet en het eerst mogelijke vervalmoment.

Op grond van artikel 35, vierde lid, van de Tijdelijke wet dat in het aangepaste artikel 35, zesde lid, onder b, van overeenkomstige toepassing is verklaard, zal een koninklijk besluit met die strekking eerst gedurende een week worden voorgelegd aan de beide Kamers van de Staten-Generaal.

Op de hiervoor beschreven wijze kan zolang dat nodig is de continuïteit van de in artikel 33 opgenomen voorziening ook na 1 september 2020 worden gewaarborgd, hetgeen gewenst is met het oog op een adequate strafrechtelijke aanpak van de zogeheten coronahoesters en -spugers. Dat zijn mensen die hulpverleners en anderen, zoals conducteurs en caissières, opzettelijk in het gezicht hoesten of spugen of met hoesten en spugen dreigen en daarbij opmerken dat ze met het coronavirus zijn besmet. Ook de met artikel 34 gegeven duidelijkheid over de bevoegdheid van de voorzitter van de veiligheidsregio kan zo na 1 september 2020 behouden blijven².

De Minister van Justitie en Veiligheid,
F.B.J. Grapperhaus

---

² Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.